

## مروری بر مفاهیم اقتصاد سبز

کامران یگانگی<sup>۱</sup> سهند ادریسی<sup>۲</sup>

## چکیده:

در قرن اخیر انسان امروزی با پیش روی در توسعه تکنولوژی و زیر ساخت های صنعتی در جهت توسعه شهرها به بهره برداری بدون تعقل از اکوسیستم پرداخته و نابودی جنگل ها و مراتع از یک سو و آلودگی آب های سطحی و زیرزمینی از سوی دیگر، ادامه حیات را برای بشر امروزی با مشکل روبرو کرده است. براین اساس پیشرفت صنایع، بهبودی چرخه تولید و رفاه افراد یک کشور بدون پایداری محیط زیست روندی کوتاه مدت را در بر خواهد داشت. پایداری محیط زیست با بهره برداری بهینه بشر، بکارگیری راهکارهایی جهت کاهش آلودگی اکوسیستم، استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و ترویج مشاغل سبز در جامعه امری قابل تحقق خواهد بود. پیاده سازی راهکارهای پایداری محیط زیست در مفهوم اصطلاح اقتصاد سبز قابل اجرا است که راهکارها شامل تمامی سیاست های راهبردی

جهت حفظ امنیت و بقای زیست بوم می باشند.

کلمات کلیدی: اقتصاد سبز، مفاهیم سبز، عملکرد اقتصاد سبز

## ۱-مقدمه:

با رشد دغدغه های زیست محیطی در دهه ۱۹۷۰ میلادی، اقتصاددانان در جهت واکنش به شرایط بحرانی حاصل از انسان مصرف گرای امروزی به ایجاد زمینه ای جهت تغییر شرایط پرداختند. نتیجه این تلاش ها معرفی اقتصاد سبز به عنوان حوزه ی جدیدی از علم اقتصاد می باشد. رویکرد اقتصاد سبز توجه به محدودیت های زیست محیطی و آسیب پذیری آن است که باوجود پرداختن به اهداف سنتی و اصلی علم اقتصاد مسائلی مانند تجدیدپذیری منابع، بهره کشی بی رویه، مفهوم هزینه های زیست محیطی، جبران ناپذیری آسیب های وارده به محیط و ... به تدریج با فراگیرتر شدن اقتصاد سبز مورد توجه قرار گرفتند و امروزه بشر شاهد آن است که بخش محیط زیست سازمان ملل، توسعه ی پایدار را مرهون شکل گیری اقتصاد سبز می داند تعریفی که توسط بخش محیط زیست سازمان ملل برای اقتصاد سبز آمده به این صورت است: "اقتصاد سبز، اقتصادی است که منجر به بهبود سطح زندگی انسان ها و عدالت اجتماعی می گردد، در حالیکه توجه ویژه ای به ریسک های زیست محیطی و کمبودهای اکولوژیکی دارد." دراین مدل اقتصادی، ارزش دهی بالایی به سرمایه های طبیعی و منابع اکولوژیکی شده است. درواقع علاوه بر سرمایه، نیروی کار، تکنولوژی که به عنوان عوامل اصلی تولید از آن ها یاد می شود، به مزیت های رقابتی زیست محیطی یک منطقه از جمله جنگل، دریا، گرمسیر یا سردسیر بودن آب و هوا، نزدیکی به منابع طبیعی نیز به عنوان سرمایه های هر کشور نگاه می شود. در نگرش جدید، محیط زیست به عنوان بستری